

Han står och står och står och står
 En liden flicka ej kan blifwa
 En duglig karl i all sin dag.
 En köpman af det rätta slaget,
 Som säljer tobak, kaffe, snus,
 Han blandade sig uti laget; —
 Ty bonden hedrat förr hans hus; —
 Han råder honom att framföra
 Sitt fynd straxt till Policens rätt,
 Och bonden dit straxt börjar föra
 Och wägen dit blef honom lätt.
 O flickor, atten Er för wäda; —
 Och frukten för en kärleksphant! —
 I bönder, mistron hwarje låda;
 Ty hwad jag sagt, det är och sant! —
 Och I, som le'n åt denna saga,
 Beklagen då den armas nöd,
 Som sådan tillflykt måste taga,
 För det hon saknat understödd.

En större samling **Wisor och Historier**,
 både med och utan träsnitt, såljas å **J. A.**
Björks Boktryckeri i Jönköping.

En liden flicka ej kan blifwa
 En duglig karl i all sin dag.
 En köpman af det rätta slaget,
 Som säljer tobak, kaffe, snus,
 Han blandade sig uti laget; —
 Ty bonden hedrat förr hans hus; —
 Han råder honom att framföra
 Sitt fynd straxt till Policens rätt,
 Och bonden dit straxt börjar föra
 Och wägen dit blef honom lätt.
 O flickor, atten Er för wäda; —
 Och frukten för en kärleksphant! —
 I bönder, mistron hwarje låda;
 Ty hwad jag sagt, det är och sant! —
 Och I, som le'n åt denna saga,
 Beklagen då den armas nöd,
 Som sådan tillflykt måste taga,
 För det hon saknat understödd.

GS 735

En rolig Wisa om Den löjliga Millerwallan

eller
 Den begåfwade Bonden och det in-
 packade Barnet.

Jönköping,
 tryckt hos **J. A. Björk**, 1854.

Med född af Tryckfrihetslagen wärnas för eftertryck.

En hada odla der bief funnen, —
 Och bief bief bonnen, fad od råbb.
 Nu hålles stadsni! — ffarqumnor
 Och månglerfkor od arbetsloft
 Och, många andra fladder-trummor,
 Och nu fin höga kantes toft; —
 Och polarne fin mening ftrita,
 Och båtman brunnna fin fentens,
 Och alla ftrala nu tillta
 En betta anonyms ens *)
 Man fatar nu om stiens bölja,
 Der mofes fad i forna dar;
 Och beraf fer man tpektigt fola,
 Att poften blet en utmärkt fackl. —
 En gumma bod, fom wifde fönen
 Gös mennfkan ej lifa dr,
 Hon framtom fluttigt med be rönen,
 Att blott en flida boldes ber. —
 Och bonnen fad fag — annars hade
 Han färom pbacoo wifit glori! —
 Och tagit barnet, fom man fabe
 Gär fülle blifwa något fkor; —
 Och hwar en mäfte nu medgifwa,

- 4 -

- 6 -

Då strilet hörde en matrona,
 Af torgets äbla handelsstat,
 Som ganska värdig fring ro'na,
 Då ej såg ut att vara flat; —
 Wettgirig war hon; — hon war qvinnig; —
 Då kunnslapsträbet älska de, —
 Se'n Evas tid de alltid brinna
 Att allt ting weta, hbra, se. —

De frukta icke troll, ej satan,
När kunskapströsten stillas vill; —
Och uppå torg, på öppna gatan,
Der törs väl fan ej hålla till,
Så tänker gumman, — ty polisen
Vißt grepe då den djefwulskar!; —
Ty honom hände den surprisen
Vißt att han här ej fädd förswar.

Hon råder — bonden henne följer;
 De öppna lådan! — se min fann!
 En färlefsphant den i sig döfjer, —
 Ett litet barn man deri fann! —
 Det låg der med en fudd i munnen, —
 Uppå sin lilla fnyggas hädd,

Till staden kom det härom dagen
En bonde, för att sälja råg
Och smörja ståtligt landtbomagen,
Känste i frogens finfelwäg;
Ty gammal sed är bonden trogen,
När han utfällt hwad som han har,
Då offrar han också på frogen
Och med ett stadsrus hem han far.

Han stod på torget och fundera'
 Och klådde sig! — (Så var hans sed;
 Ty skall en bonde spekulera,
 Gå håret vara får i fred; —
 Der vill han tankarne framriska;
 Fast oftast annat han der får;
 Så rimmaren när han skall striska,
 Först risar strupen med en tår.)

En jungfru kom — i våra tider
En jungfru moder wara kan;
Ej hennes ostulb något lider,
Så länge hon ej fått en man; —